

การศึกษาการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดในโรงพยาบาลจิตเวช

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวาระการแพทย์แผนไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2538

ISBN 974-579-997-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF THE USE OF THERAPEUTIC SECLUSION
IN PSYCHIATRIC HOSPITALS

Miss Thussaneewan Ponyot

ศูนย์วิทยบริการ
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Nursing Administration Program
Graduate School
Chulalongkorn University
1992
ISBN 974-579-997-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์
 โดย
 ภาควิชา
 อาจารย์ที่ปรึกษา

การศึกษาการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดในโรงพยาบาลจิตเวช
 นางสาวทรรศนีย์วรรณ พloy
 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล
 รองศาสตราจารย์ ดร.จันทนา ยุนิพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์เป็นล่วงหนึ่งของการ
 ศึกษาตามหลักสูตรบริษัทภัณฑ์มหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากัญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ สมคิด รักษាសีตย์)

ศูนย์วิทยบรังษักษ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

 ..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.จันทนา ยุนิพันธ์)

..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณา ปุรณะ โพธิ)

บรรณยุรรยา พลยศ : การศึกษาการใช้ห้องแยกเพื่อการบ้าบัดในโรงพยาบาลจิตเวช
(A STUDY OF THE USE OF THERAPEUTIC SECLUSION IN PSYCHIATRIC HOSPITALS) อ.ทีบเริกษา : รศ.ดร.จินดา ยูบิสันธ์, 133 หน้า ISBN 974-579-997-1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของผู้ป่วยจิตเวช ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพยาบาลและพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนได้รับการบ้าบัดโดยห้องแยก กิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกและการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบ้าบัดของพยาบาลวิชาชีพและผู้ป่วยจิตเวช ตัวอย่างประชากรที่ศึกษา คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 41 คน และผู้ป่วยจิตเวช จำนวน 56 คน เสื้อกั๊กอย่างประชากรโดยสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย แบบบันทึกพฤติกรรมและกิจกรรมการพยาบาลก่อนได้รับบ้าบัดโดยห้องแยก แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาล ซึ่งมีค่าความเที่ยงของการสังเกต .89 แบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบ้าบัดของพยาบาลและผู้ป่วย มีค่าความเที่ยง .78 และ .70 ความล้ำดับ และแบบตรวจส่องสภาพทางจิต

ผลการวิจัย พบว่า

1. ก่อนได้รับการบ้าบัดโดยห้องแยก ผู้ป่วยจำนวนมากที่สุด ศักดิ์เป็นร้อยละ 31.43 มีพฤติกรรมกระสับกระส่ายเดินไปมา รองลงมาคือ ผู้ป่วยร้อยละ 12.50 แสดงพฤติกรรมหัวร้าวหายผู้อื่น ในระยะนี้ผู้ป่วยจำนวนมากที่สุด ศักดิ์เป็นร้อยละ 37.50 ได้รับกิจกรรมการพยาบาลด้วยการพูดคุยกับผู้ป่วยระหว่างความคืบขึ้นใจ รองลงมาคือ ร้อยละ 35.71 ได้รับยาตามแผนการรักษา นอกจากนี้ผู้ป่วยส่วนใหญ่ได้รับการบ้าบัดโดยห้องแยกจากการตัดสินใจของพยาบาลวิชาชีพ และถูกนำเข้าห้องแยกโดยเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือผู้ป่วยร้อยละ 83.93 และ 89.29 ความล้ำดับ

2. ขณะถูกนำเข้าห้องแยกผู้ป่วยจำนวนมากที่สุด แสดงพฤติกรรมไม่ต่อต้านชัดชื่น ถูกนำเข้าห้องแยกโดยไม่มีคืนหนึ่งร่างกาย และไม่มีอันตรายเกิดขึ้น ศักดิ์เป็นร้อยละ 44.34, 44.64 และ 100.00 ความล้ำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนกิจกรรมการพยาบาลด้านการบ้าบัดและด้านงานประจำพบว่า กิจกรรมการพยาบาลด้านการบ้าบัดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากิจกรรมการพยาบาลด้านงานประจำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบ้าบัดระหว่างผู้ป่วยจิตเวชและพยาบาลวิชาชีพร่วมกัน พบว่า พยาบาลมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ในทางบวกมากกว่าผู้ป่วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

##C286235 : Major Nursing Administration
Keyword : THERAPEUTIC SECLUSION

THUSSANEEWAN PONYOT : A STUDY OF THE USE OF THERAPEUTIC SECLUSION
IN PSYCHIATRIC HOSPITALS : ASSO.PROF. JINTANA YUNIBHAND, Ph.D. 133 pp.
ISBN 974-579-997-1

The purposes of this study were to examine background of patients related to nursing activities and psychiatric patients' behavior before and during the use of therapeutic seclusion, and to compare the nurses' and patients' perception concerning the use of therapeutic seclusion. The research samples consisted of 41 professional nurses and 56 psychiatric patients selected by purposive random sampling. Five research instruments were used. There were 1) the patients' record analysis form, 2) the observation record, 3) the nurses' perception, concerning the use of therapeutic seclusion scale, 4) the patients' perception concerning the use of therapeutic seclusion scale, and 5) the mental status questionnaire. The reliability of the second, the third and the forth instrument were, .89 .78 and .70, respectively.

The major findings were as followed :-

1. Before the use of therapeutic seclusion, the largest and the second to the largest group of patients (31.43, 12.50 percent) exhibited the behavior of agitation and attacking others, respectively. During this period the largest and the second to the largest group of patients (37.50, 35.71 percent) received the nursing care, namely verbal intervention and giving prescribed medication. Moreover, the majority of patients were taken to the seclusion by nurse aides (89.29 percent) and by the decision of the professional nurses (83.93 percent).

2. As the patients were taking into the seclusion room the largest group of patients were calm (44.34 percent), no resistance (44.64 percent), and had not injured (100.00 percent).

3. The mean score of therapeutic nursing activities provided during the patients were in the seclusion room was significantly higher than the routine nursing activities at the .001 level.

4. The mean score of perception of the patients concerning of therapeutic seclusion was statistically significant lower than that of the professional nurses at the .001 level.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. จินทนา ยุนิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิด ให้ความช่วยเหลือล้นบันลุณและให้กำลังใจตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างส诚มั่นเเม้ม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ๗ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณา ปูรณะ โพธิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๑๔ ท่าน ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ข้อขอนพระคุณ โรงพยาบาลศรีรัตนญา โรงพยาบาลล้มเด็จเจ้าพระยา และโรงพยาบาลนิติจิตเวช ที่ได้ให้ความร่วมมือและความสุขุมในการทดลองใช้เครื่องมือและ เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อขอนคุณแพทยานาลวิชาชีพและผู้ป่วยจิตเวชทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ คุณมยุรี กลับวงศ์ ผู้เป็นผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูลใน การวิจัยครั้งนี้

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ล่งเลริมให้การศึกษาและให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ รุ่น ๑๗ ทุกท่านที่ให้กำลังใจ และมิลวนช่วยให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรรมนิยม วรรณา พลยศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
กิจกรรมประจำภาค	๗
สารบัญตาราง	๘
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
แนวเหตุผลและลุมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
3. วิธีดำเนินการวิจัย	43
ประชากรและตัวอย่างประชากร	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
4. ผลวิเคราะห์ข้อมูล	53
5. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย	86
สรุปผลการวิจัย	88
อภิปรายผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะ	105

สารนัก (ต่อ)

	หน้า
รายการอ้างอิง.....	107
ภาคผนวก	114
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	115
ภาคผนวก ข ผลิตที่ใช้ในการวิจัย	117
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	124
ประวัติผู้เขียน	133

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1	จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามตำแหน่ง ประลุบการณ์ในการปฏิบัติงาน และการศึกษาต่อเนื่องเฉพาะทางการพยาบาลจิตเวช.....	54
2	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการบำบัดโดยห้องแยก จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา การวินิจฉัยโรค และประวัติการเข้ารับการรักษา.....	56
3	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามเหตุการณ์ที่ผู้ป่วยเพรชญและลักษณะทางอารมณ์ที่เด่นขึ้นของผู้ป่วย ก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยกตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ	59
4	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามพฤติกรรมผู้ป่วยก่อนการบำบัดโดยห้องแยก ตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ.....	61
5	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับก่อนการบำบัดโดยห้องแยก ตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ.....	63
6	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามผู้ตัดสินใจสั่งการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด แหล่งข้อมูลที่นำมาพิจารณาในการใช้ห้องแยก เกณฑ์ในการพิจารณาใช้ห้องแยก และปลดปล่อยออกจากห้องแยก ตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ	65
7	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามข้อมูลการใช้ห้องแยกจำแนกตามประเภทของห้องแยก ผู้ที่นำผู้ป่วยเข้าห้องแยก วิธีการนำผู้ป่วยเข้าห้องแยก พฤติกรรมผู้ป่วยและถูกนำเข้าห้องแยก และอันตรายที่เกิดขึ้นขณะนำผู้ป่วยเข้าห้องแยก ตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ	68
8	จำนวนและร้อยละของกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับรวมทุกด้านระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับการบำบัดโดยห้องแยก ตามการสังเกตของผู้วิจัย	71
9	จำนวนและร้อยละของกิจกรรมการพยาบาลด้านการบำบัดที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกตามการสังเกตของผู้วิจัย.....	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

10	จำนวนและร้อยละของกิจกรรมการพยาบาลด้านงานประจำที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกตามการลังเกตของผู้วิจัย	76
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคงແນກการกระทำกิจกรรมการพยาบาลด้านการบำบัดและด้านงานประจำ.....	78
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคงແນກการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดจำแนกตามรายด้านและโดยรวม.....	79
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคงແນກการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดด้านการพยาบาล ระหว่างผู้ป่วยและพยาบาล จำแนกเป็นรายชื่อและโดยรวม.....	80
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคงແນກการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดด้านผลที่ได้รับจากการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดระหว่างผู้ป่วยและพยาบาล จำแนกเป็นรายชื่อและโดยรวม.....	82
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคงແນກการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดด้านลักษณะของห้องแยกระหว่างผู้ป่วยและพยาบาลจำแนกเป็นรายชื่อและโดยรวม.....	84

หุนย์วิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย